

Regăsire

Stefan Doroftei Doimaneanu

Iarna s-a destrămat în of și disperare,
Aleargă primăvara cu fluturi printre flori,
Iarba a devorat și ultima ninsoare,
Grădinile se-ncarcă cu vis și cu splendori.

La soare, râd perechi de rândunele,
Zefirul le alintă, din cer sosesc nuntașii.
Prin ușa tainică a visurilor mele
Sfioasă intrii, drămuindu-ți pașii.

Pe pleoape îmi aleargă petale înstelate
Clipind, mă reaproprii în gând de amândoi,
Pierdută-n mine, te caut pe-nserate,
Te regăsesc arzând răceala dintre noi.

Privirea-ți țipă covoare-ntregi de maci,
Din ea s-a scurs neconținut o ploaie,
Cugeti întruna reverii, dar în pornire taci,
Iar dorul tău se scaldă în flăcări și văpaie.

Mă chemi, m-alungi și imediat regreti,
Ca o reflexie prin ochii tăi pătrund,
Tu-n patimă mistuitoare te dezgheți,
Eu în surâsu-ți tainic mă ascund.

Descătușați de frigul dintre noi
Din viața noastră facem sărbătoare,
Îmbrățișați de lună și stele, pe amândoi
Muguri de măr, ne-au îmbrăcat în floare.